

My Vyhnání Z Ráje

Stanislav Hložek

Když mi do uší cinkne ráno,
oči jen zvolna otvírám,
slunce mi krásně velí mláto,
jak se mám, jak prý se mám,
denně se ptá

Vstanu a z okna ven se dívám,
na všední ranní hemžení,
hodiny letí a já zívám,
pospíchám, nevím kam, kam pospíchám

R : My vyhnání z ráje,
svůj osud vlečem,
té věštbě co zná je,
neutečem

A smutný je návrat ,
pro člověka,
když radosti závrat,
náš nečeká

Když večer pod víčka se blížím,
do dějin spadnul další den
Noc plná hvězd se tiše blíží,
a s ní i sen, o ráji sen, o ráji sen

R : My vyhnání z ráje,
svůj osud vlečem,
té věštbě co zná je,
my neutečem

A smutný je návrat ,
pro člověka,
když radosti závrat,
náš nečeká